

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 17.

Vydána dne 31. července 1956

Cena Kčs 1.—.

OBSAH:

(30.—32.) **30.** Zákonné opatření o úpravě platových poměrů učitelů a vychovatelů. — **31.** Zákonné opatření o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků. — **32.** Nařízení o přičlenění státní dřevařské inspekce k ministerstvu státní kontroly.

30.

Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění

ze dne 19. července 1956

o úpravě platových poměrů učitelů
a vychovatelů.

Předsednictvo Národního shromáždění republiky Československé usneslo se podle § 66 ústavy na tomto zákonném opatření:

§ 1.

Základní ustanovení.

(1) Při budování socialistické společnosti mají významné poslání školy a mimoškolní výchovná zařízení, neboť připravují naši mládež ideově i odborně k tomu, aby zvládla důležité úkoly socialistické výstavby. Významné poslání školy a mimoškolních výchovných zařízení klade vysoké požadavky na kvalitu práce a na ideovou a odbornou úroveň učitelů a vychovatelů. Důležitým předpokladem pro zlepšení práce škol a mimoškolních výchovných zařízení je hmotné zainteresování těchto pracovníků na neustálém zlepšování jejich práce a na nepřetržitém růstu jejich politické a odborné úrovně.

(2) Platové poměry učitelů a vychovatelů se proto upravují v souladu se socialistickou zásadou odměny za práci podle její jakosti,

množství a společenského významu tak, aby přispívaly k zvyšování jejich ideové vyspělosti a odborného vzdělání a tím ke stálému zvyšování úrovně socialistické školy a mimoškolních výchovných zařízení.

§ 2.

Rozsah platnosti.

(1) Tato úprava se vztahuje:

- a) na učitele a ředitele škol všeobecně vzdělávacích a škol pro mládež vyžadujících zvláštní péče,
- b) na učitele a ředitele výběrových škol odborných a škol pedagogických,
- c) na učitele, vychovatele a ředitele mateřských škol a na vychovatele a ředitele mimoškolních výchovných zařízení.

(2) Za učitele se podle tohoto zákonného opatření považují státní zaměstnanci, kteří obstarávají vyučování a výchovu na školách; za vychovatele státní zaměstnanci, kteří obstarávají výchovu v mimoškolních výchovných zařízeních.

§ 3.

Určování druhů a počtu pracovních míst a ustanovování pracovních míst.

Podle obtížnosti, rozsahu a společenského významu úkolů obstarávaných učiteli a vy-

chovateli se pro jednotlivé druhy škol a mimoškolních výchovných zařízení stanoví:

- a) jednotlivé druhy pracovních míst,
- b) předpoklady pro jejich zastávání,
- c) počty jednotlivých druhů pracovních míst podle organizační struktury a rozsahu jednotlivých škol a mimoškolních výchovných zařízení s přihlédnutím k počtu učitelů a vychovatelů potřebných k zastupování.

Pracovní příjmy.

§ 4.

Plat učitele a vychovatele.

(1) Plat učitele nebo vychovatele se skládá ze základního platu, po případě též z diferencčního platu.

(2) Výše základního platu se určuje podle druhu a rozsahu konané práce, odborné způsobilosti a délky pedagogické praxe.

(3) Diferenční plat je možno přiznat za větší rozsah a obtížnost prací, vyplývající zejména z organizace školy nebo mimoškolního výchovného zařízení, z počtu žáků, z povahy výchovných a vyučovacích oborů a z pracovních podmínek školy nebo mimoškolních výchovných zařízení.

§ 5.

Plat ředitele a zástupce ředitele.

(1) Ředitelům národních a mateřských škol a jim odpovídajících mimoškolních výchovných zařízení náleží plat učitele (vychovatele) a funkční přídavek za řízení školy (výchovného zařízení), jehož výše se určuje podle druhu a rozsahu školy (mimoškolního výchovného zařízení).

(2) Ředitelům a zástupcům ředitelů škol středních, pedagogických a výběrových odborných a ředitelům odpovídajících mimoškolních výchovných zařízení (dále jen „ředitelé“) přísluší funkční plat. Výše funkčního platu se určuje podle druhu a rozsahu škol a mimoškolních výchovných zařízení, podle odborné způsobilosti, podle délky doby vykonávání příslušné funkce a podle délky pedagogické praxe.

(3) Funkční plat podle odstavce 2 zahrnuje i odměnu za vyučovací nebo výchovnou činnost v stanoveném počtu hodin. Jestliže je ve výjimečných případech nezbytně třeba, aby ředitel vykonával činnost učitele nebo vychovatele nad stanovený rozsah, přiznává se mu za takovou činnost poměrná část sazby základního platu, po případě diferencční plat jako učitelům a vychovatelům v rozsahu, který stanoví platové řády.

§ 6.

Osobní plat.

(1) Zvláště vynikajícím odborníkům, kteří vykazují mimořádně úspěšné pracovní výsledky, může příslušný ministr přiznat místo základního platu a diferencčního platu nebo místo platu funkčního plat osobní.

(2) Nejvyšší hranici, do které lze přiznat osobní plat, a celkovou částku vyšších nákladů na osobní platy určí vláda nebo orgán jí k tomu zmocněný.

§ 7.

Nárok na pracovní příjmy.

(1) Základní nebo funkční plat, po případě funkční přídavek spojený se zastáváním pracovního místa, na které byl učitel, vychovatel nebo ředitel ustanoven, přísluší ode dne nastoupení místa, jde-li o pracovníka nově ustanoveného. Při změně výše tohoto platu (přídávku) přísluší tento plat (přídavek) v nové výši od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy nastane skutečnost odůvodňující tuto změnu; je-li tímto dnem první den v měsíci, již od tohoto dne. Byl-li však učitel, vychovatel nebo ředitel přeřazen na pracovní místo s nižším základním nebo funkčním platem, po případě funkčním přídávkem proto, že zanedbal nebo porušil své povinnosti, přísluší mu nižší pracovní příjem ode dne přeřazení. Nastala-li změna ve výši základního platu v důsledku změny v rozsahu práce rozhodném pro stanovení výše tohoto platu, přísluší nový základní plat ode dne této změny.

(2) Nárok na diferencční plat vzniká (zaniká), pokud není platovými řády stanoveno jinak, dnem, kdy nastala skutečnost odůvodňující jeho vznik (zánik).

§ 8.

O d m ě n a z a z a s t u p o v á n í.

(1) Učители (vychovatelé), který vedle svých pracovních povinností zastupuje nepřítomného učitele (vychovatele), přísluší za hodiny vyučování (výchovné činnosti), v nichž nepřítomného učitele (vychovatele) zastupuje, odměna za podmínek stanovených v platových řádech.

(2) Za zastupování ředitele přísluší učiteli nebo vychovateli po dobu zastupování, trvá-li déle než 4 týdny, místo jeho dosavadního platu plat jako řediteli.

§ 9.

N e b e z p e č n o s t n í p ř í p l a t e k.

Učitelům, vychovatelům a ředitelům, kteří trvale pracují v prostředí, ve kterém je mimořádně ohroženo jejich zdraví, přiznává se nebezpečnostní příplatek podle míry ohrožení zdraví.

§ 10.

Z v l á š t n í o d m ě n y.

Za významné pracovní zásluhy, zejména za splnění důležitých úkolů, za zavedení dokonalejších pracovních metod nebo za mimořádnou iniciativu v práci mohou být učitelům, vychovatelům a ředitelům poskytnuty zvláštní odměny.

§ 11.

O d m ě n y z a v e d l e j š í č i n n o s t.

Za činnost, kterou učitel, vychovatel nebo ředitel vykonává ve vlastním nebo jiném oboru státní správy vedle všech úkolů odpovídajících pracovnímu místu, na které je zařazen, poskytne se zvláštní odměna.

§ 12.

N á r o k n a p l a t p o d o b u n e p ř í t o m n o s t í v p r á c i.

O nároku na základní (osobní) plat a funkční přídavek po dobu nepřítomnosti v práci platí až do nové všeobecné úpravy obdobně dosavadní předpisy o poskytování základního platu po dobu této nepřítomnosti. Diferenční plat po dobu nepřítomnosti v práci nepřisluší.

§ 13.

S p l a t n o s t p r a c o v n í c h p ř í j m ů.

Pracovní příjmy stanovené tímto zákonným opatřením jsou splatné pozadu ve lhůtách, které stanoví ministerstvo financí.

§ 14.

D o p l a t k y a p ř e p l a t k y
n a p r a c o v n í c h p ř í j m e c h.

(1) Nárok na pracovní příjmy se promlčuje ve třech letech ode dne jejich splatnosti.

(2) Vracení neprávem vyplacených částek pracovních příjmů (přeplatků) lze požadovat, jen věděl-li zaměstnanec nebo musel-li z okolností předpokládat, že jde o částky nesprávně vyměřené nebo omylem vyplacené, a jen nejdéle za uplynulou dobu tří roků.

§ 15.

A d m i n i s t r a t i v n í s r á ž k y.

Pohledávky státu vzniklé z pracovního poměru nebo se zřetelem na něj lze uhrazovat administrativními srážkami z pracovních příjmů bez ohledu na předpisy o exekuci. Tyto pohledávky se uhradí přede všemi ostatními i dříve zaznamenanými pohledávkami vyjma nárok na úhradu osobních potřeb ze zákona. Podrobnější předpisy vydá ministerstvo financí.

P ř e c h o d n á a z á v ě r e č n á u s t a n o v e n í.

§ 16.

Bližší předpisy k provedení tohoto zákonného opatření, pokud se v něm nestanoví jinak, vydá vláda, po případě orgány, které k tomu zmocní.

§ 17.

(1) Pracovníci, na něž se vztahuje toto zákonné opatření (§ 2), budou převedeni do nových platů ke dni počátku účinnosti příslušných platových řádů.

(2) Při převodu do nových platů se pokládá za dobu pedagogické praxe rozhodné pro stanovení výše základního platu doba započtená nebo započítatelná pro zvýšení pevného (zá-

kladního) platu podle dosavadních předpisů ke dni převodu.

(3) Pokud se v tomto zákonném opatření nestanoví jinak, pozbývají dnem počátku účinnosti příslušných platových řádů pro zaměstnance, na něž se toto zákonné opatření vztahuje, platnosti dosavadní předpisy o úpravě jejich platových poměrů, zejména ustanovení

a) §§ 16 a 32 zákona č. 66/1950 Sb. o úpravě pracovních a platových poměrů státních zaměstnanců,

b) vládního nařízení č. 69/1950 Sb., kterým se vydává platový řád pro učitele, s výjimkou uvedenou v odstavci 4.

(4) Nedotčeny zůstávají § 15 zákona č. 66/1950 Sb. a § 23 vládního nařízení č. 69/1950 Sb.

§ 18.

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem 1. září 1956; provedou je ministři školství a kultury, zdravotnictví, zemědělství a lesního hospodářství a národní obrany v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Tesla v. r.

Kopecký v. r.

Uher v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Beran v. r.

Poláček v. r.

Jonáš v. r.

Barák v. r.

Reitmajer v. r.

Ing. Šimánek v. r.

Dr. Škoda v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Bukal v. r.

Plojhar v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Dr. Kahuda v. r.

Bakuša v. r.

generál plukovník Lomský v. r.

David v. r.

Dr. Neuman v. r.

Đuriš v. r.

Ouzký v. r.

Krajčír v. r.

Pospišil v. r.

Krosnář v. r.

Ing. Půček v. r.

Machačová v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Zatloukal v. r.

31.

Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění

ze dne 19. července 1956

o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků.

Předsednictvo Národního shromáždění republiky Československé usneslo se podle § 66 ústavy na tomto zákonném opatření:

§ 1.

Základní ustanovení.

(1) Zdravotnictví plní při budování socialismu významné úkoly v rozvoji péče o zdraví lidu. Úspěšný vývoj zdravotnictví na nových socialistických zásadách klade vysoké požadavky na odbornou a politickou úroveň zdravotnických pracovníků. Důležitým předpokladem pro zlepšení péče o zdraví lidu a pro zlepšení práce zdravotnických pracovníků (dále jen „zaměstnanci“) je jejich hmotné zainteresování na výsledcích práce se současným zvyšováním jejich odborné a politické úrovně.

(2) K uskutečnění těchto předpokladů se upravují platové poměry zaměstnanců podle socialistické zásady určování odměny za práci podle její jakosti, množství a společenského významu.

§ 2.

Rozsah platnosti.

(1) Tato úprava se vztahuje na zaměstnance, kteří konají odborné zdravotnické práce u organizačních plnicích zdravotnické úkoly s výjimkou zaměstnanců výzkumných ústavů, pokud jejich platové poměry upravují zvláštní předpisy, zaměstnanců veterinární péče a vysokoškolských učitelů lékařských fakult.

(2) Tato úprava se nevztahuje na zaměstnance uvedené v odstavci 1, kteří jsou příslušníky ozbrojených sil z povolání v oborech ministerstev národní obrany a vnitra.

§ 3.

Seznam funkcí.

(1) Seznam funkcí stanoví platy zaměstnanců podle obtížnosti, rozsahu a společenského významu jejich pracovních úkolů tak, že stanoví

- a) označení (nomenklaturu) jednotlivých funkcí (funkčních míst),
- b) charakteristiku funkční činnosti a předpoklady potřebné pro zastávání jednotlivých funkcí,
- c) funkční plat spojený se zastáváním jednotlivých funkcí.

(2) Funkční plat se stanoví platovým rozpětím nebo pevnou částkou.

§ 4.

Ustanovování zaměstnanců na funkční místa.

(1) Zaměstnance lze ustanovit jen na funkční místo v mezích plánu pracovníků. Zaměstnanec, který nespĺňuje předpoklady stanovené pro zastávání příslušné funkce, lze ustanovit na takové místo jen výjimečně z důležitých důvodů týkajících se rozmístění pracovníků. Ministerstvo zdravotnictví stanoví, ve kterých případech nelze na funkční místo ustanovit zaměstnance, který nespĺňuje předpoklady pro jeho zastávání.

(2) Zaměstnance na funkční místo ustanovuje a z něho odvolává orgán zmocněný k tomu podle zvláštních předpisů.

Funkční plat.

§ 5.

(1) Zaměstnanci, který byl ustanoven na funkční místo a splňuje předpoklady stanovené pro jeho zastávání, přísluší funkční plat spojený se zastáváním tohoto místa.

(2) Je-li funkční plat stanoven platovým rozpětím, určí se zaměstnanci funkční plat v mezích tohoto rozpětí s přihlédnutím k rozsahu a obtížnosti vykonávané funkce, k pracovním výsledkům a osobním vlastnostem zaměstnance.

(3) Funkční platy se stanoví v měsíčních hrubých částkách za pravidelnou pracovní dobu. Zaměstnanci neplně zaměstnanému náleží poměrná část funkčního platu.

(4) Zaměstnanci, který nespĺňuje předpoklady stanovené pro zastávání funkčního místa, na které byl ustanoven, sníží se funkční plat podle rozsahu a významu chybějících předpokladů.

(5) Zaměstnanci, který nespĺňuje předpoklady pro zastávání funkčního místa pro nedostatek potřebné kvalifikace, musí být při ustanovení na takové místo zároveň stanovena přiměřená lhůta, do které je povinen potřebné kvalifikace nabýt.

(6) Od opatření podle odstavce 4 může být výjimečně upuštěno, je-li nedostatek stanovených předpokladů rovnocenně vyvážen jinými vlastnostmi ustanoveného zaměstnance, zejména jeho odbornou praxí a zkušenostmi v příslušném oboru.

§ 6.

Funkční plat spojený se zastáváním funkčního místa, na které byl zaměstnanec ustanoven, přísluší ode dne nastoupení tohoto místa, jde-li o zaměstnance nově ustanoveného. Při změně výše funkčního platu zaměstnanec přísluší mu funkční plat v nové výši od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy nastala skutečnost odůvodňující tuto změnu (při změně výše funkčního platu v platovém rozpětí od prvního dne měsíce následujícího po dni rozhodnutí), a je-li tímto dnem první den v měsíci, již od tohoto dne. Byl-li však zaměstnanec přeřazen na funkční místo s nižším funkčním platem proto, že zanedbal nebo porušil své povinnosti, přísluší mu nižší funkční plat ode dne přeřazení.

§ 7.

Osobní plat.

(1) Zvlášt' vynikajícím odborníkům, kteří vykazují mimořádně úspěšné pracovní výsledky, může ministr zdravotnictví přiznat místo funkčního platu osobní plat.

(2) Nejvyšší hranici, do které lze přiznat osobní plat a celkovou částku vyšších nákladů na osobní platy, určí vláda nebo orgán jí k tomu zmocněný.

Příplatky k funkčním platům.

§ 8.

Příplatek za zastupování.

Zaměstnanec, který na služební příkaz zastupuje zaměstnance na funkčním místě s vyšším funkčním platem po dobu delší čtyř

tydnů, obdrží za dobu zastupování přesahující čtyři týdny příplatek ve výši 15 % svého funkčního platu. Funkční plat s tímto příplatkem nesmí převýšit funkční plat, který by příslušel zastupujícímu zaměstnanci, kdyby byl na příslušné funkční místo ustanoven.

§ 9.

Nebezpečnostní příplatek.

Zaměstnancům, kteří pracují v prostředí, v němž je mimořádně ohroženo jejich zdraví, lze přiznat nebezpečnostní příplatek podle míry ohrožení zdraví.

§ 10.

Jazykový příplatek.

Zaměstnancům, kteří konají práce vyžadující znalosti a používání cizích řečí, lze přiznat za každou používanou cizí řeč jazykový příplatek.

§ 11.

Práce, v úkolové mzdě.

(1) U prací, u kterých jsou pro to technické předpoklady a kde by nebyla ohrožena jakost práce, se zavede práce v úkolové mzdě.

(2) Podrobnosti stanoví ministerstvo zdravotnictví v dohodě s odborovým svazem zaměstnanců ve zdravotnictví.

§ 12.

Prémie.

(1) Za dosažení lepších než předpokládaných pracovních výsledků, kterých zaměstnanci dosáhli svou zásluhou, mohou být poskytovány prémie.

(2) Prémie mohou být zaváděny jen podle předpisů, které vydá ministerstvo zdravotnictví v dohodě s odborovým svazem zaměstnanců ve zdravotnictví.

§ 13.

Zvláštní odměny.

Za významné pracovní zásluhy, zejména za splnění důležitých úkolů, za zlepšení organizace práce nebo pracovních metod nebo za mimořádnou iniciativu v práci mohou být poskytnuty zvláštní odměny.

§ 14.

Věcná plnění.

Věcná plnění lze přiznat jen potud, pokud jsou odůvodněna zvláštními pracovními výkony nebo zvláštními povinnostmi. Jinak lze zaměstnancům poskytovat věcná plnění jen za náhradu odpovídající jejich obecné ceně.

§ 15.

Práce přes čas.

(1) Práci přes čas je práce, kterou koná zaměstnanec na funkčním místě z nařízení vedoucího příslušné organizace nad pracovní dobu stanovenou pro něho příslušnými předpisy pro období týdně, a jde-li o zaměstnance pracujícího v pravidelných pracovních směnách v nepřetržitém provozu, pro období čtyřtýdně. Do odpracované doby se při tom započítává i pracovní doba, po kterou zaměstnanec nemohl pracovat, za kterou mu však přísluší plat nebo peněžité dávky národního pojištění nemocenského.

(2) Práci přes čas lze nařídit jen v odůvodněných případech, je-li to nezbytně nutné k včasnému splnění nepředvídaných úkolů nebo k zajištění nerušeného nepřetržitého provozu; nařídit práci přes čas pro splnění plánovaných úkolů lze toliko se souhlasem bezprostředně nadřízeného orgánu

(3) Za nařízenou práci přes čas se poskytne náhradní volno v rozsahu doby odpracované přes čas. Peněžitou odměnu za tuto práci lze poskytnout toliko v odůvodněných případech a ve výši stanovené příslušnými předpisy.

(4) Zaměstnancům ustanoveným na funkčních místech, pro které je vzhledem k povaze funkční činnosti těchto zaměstnanců stanoven funkční plat již s přihlédnutím k práci konané nad stanovenou pracovní dobu, se poskytne náhradní volno toliko za práci přes čas konanou v noci nebo ve dnech pracovního klidu.

§ 16.

Pracovní pohotovost.

(1) K zajištění nerušeného nepřetržitého provozu může vedoucí příslušné organizace

nebo jeho odpovědný zástupce uložit zaměstnanci pracovní pohotovost nad pracovní dobu stanovenou pro něho příslušnými předpisy za účelem splnění pracovních úkolů, které lze pravidelně očekávat v době nařízené pracovní pohotovosti; ustanovení § 15 odst. 1 platí přiměřeně.

(2) Za pracovní pohotovost se poskytne náhradní volno podle míry vykonané práce v době pohotovosti. Nelze-li z vážných provozních důvodů poskytnout za pracovní pohotovost náhradní volno, přizná se peněžitá odměna podle zásad stanovených ministerstvem zdravotnictví v dohodě s ministerstvem financí a odborovým svazem zaměstnanců ve zdravotnictví.

§ 17.

Vyšší pracovní úvazky.

V souladu se státním plánem rozvoje národního hospodářství lze lékařům a dentistům rozšířit po nezbytně nutnou dobu jejich pracovní úvazky o další pravidelnou práci na plánovaném lékařském místě. Za tuto práci přísluší zásadně poměrný díl příslušného funkčního platu podle rozsahu vyššího pracovního úvazku.

§ 18.

Odměny za vedlejší činnost.

Za činnost, kterou zaměstnanec vykonává ve vlastním nebo jiném oboru státní správy vedle všech úkolů odpovídajících funkčnímu místu, na které je zařazen, se poskytne zvláštní odměna.

§ 19.

Nárok na funkční (osobní) plat po dobu nepřítomnosti v práci.

O nároku na funkční (osobní) plat po dobu nepřítomnosti v práci platí až do nové všeobecné úpravy obdobně dosavadní předpisy o poskytování základního platu po dobu této nepřítomnosti.

§ 20.

Splatnost pracovních příjmů.

Pracovní příjmy stanovené tímto zákonným opatřením jsou splatné pozadu ve lhůtách, které stanoví ministerstvo financí.

§ 21.

Doplátky a přeplatky na pracovních příjmech.

(1) Nárok na pracovní příjmy se promlčuje ve třech letech ode dne jejich splatnosti.

(2) Vracení neprávem vyplacených částek pracovních příjmů (přeplatků) lze požadovat, jen věděl-li zaměstnanec nebo musel-li z okolností předpokládat, že jde o částky nesprávně vyměřené nebo omylem vyplacené, a jen za uplynulou dobu tří roků.

§ 22.

Administrativní srážky.

Pohledávky státu vzniklé z pracovního poměru nebo se zřetelem na něj lze uhrazovat administrativními srážkami z pracovních příjmů bez ohledu na předpisy o exekuci. Tyto pohledávky se uhradí přede všemi ostatními i dříve zaznamenanými pohledávkami vyjma nárok na úhradu osobních potřeb ze zákona. Podrobnější předpisy vydá ministerstvo financí.

Přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 23.

Převod zaměstnanců do platů stanovených tímto zákonným opatřením upraví vláda.

§ 24.

Pro zaměstnance, kteří konají odborné zdravotnické práce u organizací plnicích zdravotnické úkoly mimo obor státní zdravotní správy, platí toto zákonné opatření s odchylkou, že tam, kde se v něm stanoví příslušnost ministra (ministerstva) zdravotnictví, náleží tato působnost příslušnému ministři (vedoucímu ústředního úřadu), po případě ministerstvu (ústřednímu úřadu).

§ 25.

Bližší předpisy k provedení tohoto zákonného opatření, pokud se v něm nestanoví jinak, vydá vláda, po případě orgány, které k tomu zmocní.

§ 26.

(1) Pokud se v tomto zákonném opatření nestanoví jinak, pozbývají dnem počátku jeho účinnosti pro zaměstnance, na něž se vztahuje (§ 2), platnosti dosavadní předpisy o úpravě jejich platových poměrů, zejména ustanovení

1. §§ 14, 16 a 32 zákona č. 66/1950 Sb., o úpravě pracovních a platových poměrů státních zaměstnanců,
2. vládního nařízení č. 70/1950 Sb., kterým se vydává platový řád pro zaměstnance zdravotní péče, s výjimkou uvedenou v odstavci 2.

(2) Nedotčeny zůstávají § 15 zákona č. 66/1950 Sb. a § 21 vládního nařízení č. 70/1950 Sb.

§ 27.

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem 1. července 1956; provedou je ministři zdravotnictví, národní obrany, vnitra, dopravy a školství a kultury a předseda státní komise

důchodového zabezpečení v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Kopecký v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Poláček v. r.

Barák v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Bakuľa v. r.

David v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Krosnář v. r.

Machačová v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Tesla v. r.

Uher v. r.

Beran v. r.

Jonáš v. r.

Reitmajer v. r.

Dr. Škoda v. r.

Bukal v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Kahuda v. r.

generál plukovník Lomský v. r.

Dr. Neuman v. r.

Ouzký v. r.

Pospišil v. r.

Ing. Půčik v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Zatloukal v. r.

32.

Vládní nařízení

ze dne 4. července 1956

o přičlenění státní dřevařské inspekce
k ministerstvu státní kontroly.

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 1 ústavního zákona č. 47/1950 Sb., o úpravách v organisaci veřejné správy:

§ 1.

Státní dřevařská inspekce se přičleňuje k ministerstvu státní kontroly. Působnost ministra lesů a dřevařského průmyslu podle zá-

konného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 22/1955 Sb., o státní dřevařské inspekci, vykonává ministr státní kontroly.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 16. června 1956; provede je ministr státní kontroly.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.

Krosnář v. r.